

GAZET'A TRANSILVANEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Dumineca, făcând o dată pe săptămână, — Pretul: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl v. a. Tierei externe 16 fl. v. a. pe unu anu sén 40 doidieceri, or 3 galbini mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., și pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. cam 10 vorbe mari sén mici inserate se ceru 8 cr. Taxa timbrala e 30 cr. de fiecare publicare. Fără depunerea acestui pretiu înainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 55.

Brasovu, 24/12 Iuliu 1864.

Anulu XXVII.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Telegramu.

Vien'a 21 Iuliu. Una scrisore de mana prenalta din 10 daruiesce ord. corónei de feru clas'a I-a EE. SS. Siulutiu si Siagun'a, lui Fogarasi si Popp de cl. alu II-a; Alduleanu, Rannicher, Puscariu, Binder si Gull de cl. a III-a; comesulu Conrad Schmidt comandatoru ord. Leopoldinu, Grois ord. Leopoldinu.

† Pausu lui **Simeone Barnutiu**. A treia di de inaltiarea se celebra parastasu pentru marele barbatu Dr. Simeone Barnutiu in Blasiu cu una pompa rara. Memori'a lui se reinnoi in campulu libertatei prin reminiscenții oratorice plene de doliu si de encomiale faptelor lui. A imbracatu de sene doliu tota tenerimea romana, si cu acést'a fapta a datu Blasiulu dovedi la lume, ca déca sciù produce spirite geniale si apostoli pentru latirea luminei in sinulu națiunei, elu sci a fi mustra si intru condemn'a pretiuri a meritelor si faptelor lor, renoindule memori'a dupa cuviintia, ceea ce servesce numai spre inaltiarea opiniunei generali despre spiritulu ce domina in Blasiu.*)

Dela dieta.

In siedinti'a din 18 Iuliu se deschise desbatere generala asupra a III-a propusetiune r. despre ordinea dietala sén legea electorala.

Gabriele Manu apara projectulu majoritătei din respunerii si i arata precelent'a superioritate facia cu opiniunea minoritătei, fiindu-ca acela tiene si de principiale constitutiunei vechi, pe candu projectulu minoritătei face tabula rasa si deschide totu una data calea si intrarea Ardélului in senatulu imp. angustu; er' elu dimpreuna cu conationalii sei nu va, ca diet'a Transilvaniei se decada la neinsemnatatea dietelor provinciale de dincolo de Laita; se declara si pentru institutulu de regalisti, cari fiindu in numeru mai micu nu potu face influint'a regimului preponderante asupr'a dietei, si sta pentru ne amenat'a desbatere speciala a propusetiunei. (Ne vomu mai reintorce).

Comesulu Schmidt propune, că reportulu comisiunei se se predè comitetului alesu pentru a V-a propusetiune r. pentru impartirea tieri, că acel'a folosinduse de opiniune majoritătei si minoritătei că de materialu, se le combine intr'altu projectu de lege, că se consune si cu nou'a impartire a tieri. Unu comitetu că acest'a apoi se se insarcinese a face cu privire la sectiunea a II-a a art. de lege din 1791 si propusenea: déca si subtu ce conditiuni se concede dreptulu unei minoritatii a 'si dă votulu diverginte că se se primăscă in resp. representatiunea spre a merge la cunoștiint'a mai inalta; elu 'si springesce acést'a propusetiune cu cugetu, dór' va poté amená desbaterea asupr'a legei electorale, dicundu, ca nu 'lu multumesce

*) Relatiunea, ce diceti, ca nio-ati tramsu, inca nu o primiramu la mana; de aceea nu aveti cuventu a ne imputá nepublicarea ei. — Red.

neci projectulu majoritătei, neci alu minoritătei, care est'a eschide institutulu de regalisti: apoi ca impartirea cercurilor de alegere in ambe proiecte se face dupa impartirea tieri de acum, de aceea se se amene pana dupa impartirea noua cum hotarise una data dir't'a.

Binder sta pe lenga sistem'a de staturi, nu vré, că proprietatea mare se fia deosebitu representata si pana candu ea nu vré se vina la dieta, neci n'are lipsa a fi representat'a aici; ei place inse representarea larga a burgariloru, pentru-ca ei ar' fi portatorii nouei culturi si vré si institutulu de regalisti, totusi se alatura la propusetiunea comesului.

Eppulu Fogarasi escusa legislativ'a vechia, care déca nu facea unu salto mortale la 1848, acuma aru fi inaintat in progresu si mai multu. Déca aru fi vorba de representatiunea intereselor, atunci amu trebui se avemu grigia si de garantarea intereselor santei coróne apost. unguresci. Trebuie se ne padimu in tocca de nabusirea principieloru democratice, că si de hrapirile potestatei absolute. Nu se invioesce cu propusetiunea comesului, ci vré catu mai curundu deciderea propusetiunei acesteia, că tier'a se ieșa o data din provizoriu.

Puscariu si Elia Vlassa critica aspru votulu minoritătei, cum? speram ca ne voru impartasi. Mai vorbesce br. Friedenfels pentru Schmidt si repres. regimului Jakkab pentru pertractarea propusetiunei neamenabila apoi; urmă votarea asupr'a propuserei lui Schmidt si incheierea siedintiei.

In siedinti'a din 20 Iuliu se decise cu resprinsera propuserei lui Conrad Schmidt a luá inainte desbaterea speciala,

Rannicher e aoperatoriulu regimului. Se perlege una petitiune a Trascaului data prin reg. Koronka, prin care se cere dreptulu de a 'si avé deputatulu seu, ca se concrede comitetului.

Dep. Obert se mai incónda a refrange imputatiunile ce se facura projectului minoritătei, cumca ea ar' vré se introduca representanti mostenitori d. e. pe episcopi, rectorii celor döue universitati etc., si cumca institutulu regalistiloru n'ar' fi de a se lepadá cum vré minoritatea; elu apelása la constitutiunile de dincolo de Laita, ca si ele ar' fi cam asemenea, că cum ar' vré ddloru mortisius grapsiu a ne viri in sen. angustu, facandu tabula rasa din autonomia Ardélului. Si totu 'si recomandă projectulu, care pretinde pentru sasi 40 de representanti pentru romani 53 pentru romano-scu 66.

Dep. Moga referintele majoritătei ei sfarama asertele, combatandu privilegiale castelor, care s'ar' introduce cu representatiunea intoreselor si pledesa pentru representarea pura a poporului, care principiu se radiua si pe legile vechi ale tieri; nu are sperantia, că unu altu comitetu se pôta contopi opiniunea majoritătei cu a minoritătei atatu, sunt de opuse. Mai vorbesce Binder apoi, se face votisare si propuserea lui Schmidt cade trecunduse la desbaterea speciala, si titl'u se primi dupa projectulu minoritătei asia: „Projectu de lege privitoru la ordinea dietala pentru male-principatu Transilvania cu tôte, ca Eppulu Fogarasi vré in titula se se faca provocare la art. X

si XI din 1791. La §-lu intaiu se incinsera aspre desbateri. Sasii vréau stergerea §-lui séu dupa projectul minorității, ér' eppulu Fagărasi imputa aspru sasiloru, ca dreptulu istoricu se pretiucesc de atatu pucinu in adunarea acestăa. Siedintăa se incheia pana a nu se decide §-lu 1. (Vedi ordinea dietala publicata acum anulu. — R.)

Reforme in unii articuli din patent'a urbariala. (Continuare).

III. Sub ticalosulu rege Wladislau II sórtea tieraniloru se decise pe cativa seculi inainte in modulu celu mai barbaru si mai fatalu pentru poporu si pentru patria. Cu privire la starea iobagimii domnii era pe atunci desbinati in două partite inversiunate. Cei lipsiti de sclavi pre cati le-ar fi trebuitu, se luptă pentru liber'a mutare a iobagiloru dintr'o mosia la alt'a, pentru că adica se pótá capata si ei bratii muncitoré; din contra cei carii avé iobagi, nu i lasá odata cu viéti'a că se se mute de pe mosiile loru, ci dicea celorulalti: déca ve trebuescu iobagi, cumparative, séu aducetive (rapiti) din alte tieri. Pre langa acésta ei si tracta pe iobagi forte brutalu. Pe la inceputulu domniei lui Wladislau se parea ca va reesi partit'a liberei migrari. Intru adeveru Wladislau a re'prospetatu si publicatu din nou legea lui Sigismundu din a. 1435; preste acésta fiindca ori-cum, iobagii in domenele regesci era tractati multu mai omenesc de catu in ale boieriloru, ceia fugea cu cetele si se asiediá pe mosiile Regelui. De aici s'a esoatu pe la a. 1498 unu scandalu barbaru. Boierii adica au pornitu din acea causa procesu asupra Regelui si iau amerintiatu cu bataia (jus retorsonis, repressaliae), déca va mai indrasni a le lua pe sclavii loru, pana candu abia in a. 1504 s'a decretatu earasi unu articulu de lege (alu 16-lea), prin care se regulá stramutarea iobagiloru dela unu locu la altulu, dictanduse totuodata glóba de 25 marce de argintu asupra aceloru boieri, carii aru fura ori rapi cu sil'a pe iobagiulu (sclavulu) altuia. Acea lege a tienutu de bine de reu pana la a. 1514. In acelu anu inse cadiú stéu'a tieraniloru si nu mai resari pana in secolulu nostru. Eata cum.

Toma Bakacs archiepiscopu si primate alu Ungariei, unu omu trufasiu, desiertu si pradatoru, petrecundu in a. 1513 la Rom'a cu scopu că se 'lu aléga pe elu papa, ci facunduse papa Ioanu fiulu ducelui Laurentiu Medicis sub nume de Leonu X-lea, acesta spre a satură in catuva truf'a lui Bakacs ilu facu de legatus Papae preste crestinii din miedia nótpe si resarit, ii dete si putere de a inrola o armata mare de cruciati (Kurutz) in contra sultanului Selim, cu care inse Vladislau intr'aceea incheiase pace. Ci Bakacs nu lasă pe regele in pace, pana nu adună diet'a, in care dupa multe dispute in primavéra a. 1514 se decise resboiu de cruciati in contra turciloru. Preste pucinu publicanduse cruciat'a, in vecinatarea Pestei se adunara la 40 mii, mai totu iobagi magari, eara pe la Oradea, Alb'a regala, Colocea si pe aerea vreo 30 mii ómeni armati si insemnati cu cate o cruce pe vestimentu. Archiepiscopulu Bakacs dete aceloru osti tiera nesci de supra comandatu pe unulu Dozsa György secuiu din Ardealu, pe care inse regele pentru o bravura militara intreprinsa asupra turciloru ilu nobilitase si daruise cu lantii de aur. Intr'aceea nobilii nu potea suferi, că iobagii loru tocma pe timpulu de lucru se 'si parasésca locuintiele si se mérga la óste; de aceea ei luara mesuri aspre, pentru că se 'si readuca pe sclavii loru, pedepsindu cumplitu pe familiile remase in satu pentru cei ce se află la óste. Vediendu preotii si comisarii lui Bakacs, ca óstea loru in modulu acesta trebue se se sparga, iritati in contra nobililoru, dechiarara pe acestia de rebeli si le amerintiara cu anatema, neci lipsira a inversiună pe cruciati in contra loru. Acum regele si Bakacs demandara lui Dozsa, că se nu mai priimésca tierani la óste si se manece indata in contra turciloru la Croati'a. Era pré tardiu. Meszáros Lörincz pop'a din Czelegd suinduse pe unu locu inaltiatu si cuventandu de acolo la óste, dechiară nobililoru resboiu formalu. Altii mai multi preoti facura totu asemenea. Acum Dozsa se prochiamă de regele cruciatiloru, provocă si pe nobilii opincari că se se unésca cu elu spre total'a stirpire a nobililoru mari, eara apoi se trase cu óstea sa spre Tis'a. Intr'aceea nobilii armati multu mai bine si adunati in óste mai regulata, batura pe tierani la cateva locuri. Ci Dozsa inca batu ostile lui Báthori István si ale episcopului Csáki Miklos si ocupă cetatea Ceanadu. De aici nainte crudimile recipróce se intinsera in o parte mare a tierii; tieranii nu dá pardonu la neci unu boieriu, ci boierii inca macelá pe toti tieranii cati le cadea in mani. Dozsa se a-

pucă se bata cetatea Temisiorei, in carea se inchisese Báthori si in a două luna era se o ia cu fómea, deoarece venia Ioanu Zápolya vaivodulu Ardealului in ajutoriu. Acesta batu pe Dozsa forte reu, ilu prinse pe elu si pre mai multi capitani de ai lui. Din acea óra nobilii macelara pana si pe femeile si pe pruncii iobagiloru, eara omorirea cu fómea, cu tiépa, prin róta, prin focu nu mai luă capetu; eara Zápolya se sfatui mai multe dile cu boierii cum se omóre ei pe Dozsa si pe 40 capitani ai lui. Sentintăa fù identica cu ceea ce facu antropofagii din Americ'a, că adică pe Dozsa se 'lu friga de viu in tronu de feru, eara carnea lui se o dea capitaniiloru lui cati au mai remasu in viétiá că se o manance. Asia s'a si facutu. Atunci turcii au saltat de bucuria, eara iadulu avu serbatore mare că demustratiune in contra omenimii si a cristianismului; eara ungurii au potutu dice inca de atunci: Finis Hungariae; pentru-o nu la Mohács in 1526, ci la Temesiorei in 1514 s'a imortentatu suveranitatea Ungariei, prin I. Zápolya, eara la Mohács turcii nu mai eatu au constatat in ochii Europei, ca Ungari'a nu mai este.

Se vedemu inse acum ce face mai departe diet'a in privintă iobagiloru Ungariei si a toturoru tieriloru tienitore de corón'a ungurésca, pentru-ca legile dietei tienute in tómna a. 1514 au avutu valórea loru pana la Mari'a Teresia si in parte tocma pana in a. 1848. Acea dieta carea isi scrise legile sale cu sange omenescu, pentru-ca omorirea iobagiloru nu incetă preste totu anulu, decretă intre altele multe ca: de si ar' trebui se 'si perda toti iobagii capetele, totusi pentru astadata se móra numai capitani (generalii), sutasii, decurioni (corporalii) si toti revoltatorii iobagiloru si omoritorii nobililoru (art. 14 § 1); toti iobagii se 'si perda libertatea loru pentru toti seculii, se remana robi pe vecia ai domniloru si neciodata se nu se mai pótá muta dela unu locu la altulu (§ 3 et 4); acea sclavia se se intinde si asupra vedovelor si filioru de iobagi, tocma de s'aru si marita si respetive insura pe aerea (art. 21 de 1514); acéstea legi se 'si aiba deplin'a loru valóre nu numai in Ungari'a, unde s'a escatu revolutiunea, ci si pe aerea, adica in Transilvan'a, Croati'a, Slavoni'a etc. (art. 25 din acelasiu anu); neci unu fiu de iobagiu se nu pótá fi episcopu séu archiepiscopu (art. 24). Articulii 26, 27, 28, 29, 30, 31 contineu aspre pedépse asupra nobililoru, episcopiloru, cetatiloru, carii aru cutesa se ia pe iobagii altora; eara pe regele ilu silescu că se midiulocesca re'ntórcerea aceloru iobagi, carii fugea de tirani'a domniloru in Poloni'a, Moldavia, Moravi'a, Austri'a (art. 70 1514).

Pana la atata ajunsese crudimea ferósa, in catu diet'a din 1535 o marturisesc curatu, cumca iobagiloru ungureni nu le-a mai remasu de catu trupulu golani. „Nihil enim praeter nudum corpus, illudque diris affectum verberibus miserae plebi relinquitur (art. 26 § 2 din 1536).

Asia neci dupa caderea la Mohács domnii nu s'a facutu mai buni. Ce vi se pare, ca dupa 10—20 ani sate si tienturi intregi se supunea mai bine la turci, de catu se mai iobagésca domniloru! Sub Ferdinandu I se facuta cateva incercari spre a usiora sórtea tieraniloru, inse totudeuna fara rezultat; pentru-ca anume magnatii isi pastrara pana si jus gladii asupra loru. Legea dietala din 1547 inca n'a folositu nemicu, pentru-ca „domnii" nu voira se scia de liber'a migratiune. Si totusi acea lege recunoscere blastamulu cadiutu pe tiéra intre altele cu urmatorele cuvinte: „Eara apoi dupace din mai multe exemple mai vechi si mai nouă s'a cunoscute adesea si pe facia mania resbunatore a prea bunului si marelui Ddieu, si dupace de cativa ani incóce neci unu lucru n'a stricatu atata Ungariei infloritóre, pre catu a stricatu subjugarea tieraniloru, a caroru strigare se 'naltia cu totuadinsulu la Ddieu" § 1 spre a preventi mania lui Ddieu facatoru a tóte Diet'a tierii a mai statoritu inca si aceea in unanimitate § 2 Cá libertatea sermaniloru tierani se se restitue.*)

Ce vi se pare inse ómeni buni, ca acea lege facuta in

*) „Cum autem variis exemplis, vetustis et recentioribus saepenumero palam innotuerit Dei Optimi Maximi vindex ira, ob peccatum aliquod populi gravius: Neque ulla res magis ab aliquot annis florenti condam Hungariae nocuisse videatur, oppressione colonorum, quorum clamor ascendit jugiter ante conspectum Dei." § 1. „Ad antevertendam indiguationem Summi rerum omnium Opificis — — — Ordines et Status Regni — — — ilud quoque statuerunt unanimiter." § 2 „Ut libertas miserorum colonorum — — restituatur (art. 26 de 1547).

numele lui Ddieu in data in urmatorulu anu 1548 s'a si des fintiatu de catra urmatórea dieta prin art. 32!

In a. 1550 regele se mai incercase odata a indupleca pe dieta, că se recunóasca tieraniloru inca libertatea de a se muta dela o mosia la alt'a. Nu s'a potutu, pentru-ca majoritatea dietei a fostu in contra. De a-ci incolo pana pe la a. 1700 — 20 abia mai gasesci alte legi privitóre la iobagi de catu: „De repetitione colonorum,” carii era dati cu totulu in potestatea domniloru si jupaniloru, cum si de paena homagiali, ca ce are a plati nobilulu in bani, déca va omori pe vreunu iobagiu nevinovat, de pedéps'a taiarii de mana, déca tieranulu ar' cutesa se pórte arma de focu (pusca), de oprél'a tieraniloru de a ambla calare si alte legi barbare de natur'a acestora.

Imperatulu Carolu VI inca s'a incercat multu a usiora sórtea tieraniloru, ci n'a potutu scóte mai nemicu la cale.

(Va urmá).

Borgo-Bistriti'a in districtulu Naseudului.

In 14 Iuniu 1864 in Nr. 163 alu gazetei „Hermannstädter Zeitung” eara a esitu una articlu in contra locuitoriloru din Borgo-Bistriti'a in privint'a certei loru cu comun'a Uifalau pentru muntele Vulturu si Bréza, prin care anonimulu corespondinte nu are altu scopu, de catu scalciandu adeverat'a stare a lucrului a preocupá opiniunea publica si a inegri pe fostii granitiari romani inaintea supremelor auctoritatii ale tieriei.

Lucrulu sta in privint'a acésta precum urmédia.

Cért'a intre comunele B.-Bistriti'a din districtulu Naseudu si Uifalau din districtulu Bistrítii, pentru muntele Vulturu si Breaza, nu a inceputu in anulu 1863, precum se esprima anonimulu corespondinte, ci inca in anulu 1838 candu sustá aici militi'a granitiaria.

Spre a poté lamuri adeverat'a stare a acestui obiectu trebuie se facem urmatorea deductiune:

Muntele Vulturu si Breaza au fostu inainte de militarsarea valei Borgoului in posesiunea comunei Borgo-Dioseni; — in anulu 1783 dupa cum dovedesce urbariulu din archivulu fiscalu, se aflá acelu monte inca totu in posesiunea mentionatei comune; — in anulu 1795 in 22 Aprilie spre a aronda hotarele intre comunele granitiaresti ale divisionului alu 2-a din fostulu cercu alu regimentului alu 2. granitiarescu prin deregatoriile militaresci, in privint'a montiloru s'a facutu cu concederea c. r. supremei prefecturi de arme din Transilvan'a unu schimb, si asia s'a transpusu comunei B.-Bistriti'a montele Breaza, de care tiené si Vultarulu, in posesiune si proprietate.

Din anulu 1795 pana in anulu 1838 au folositu fostii granitiari din comun'a B.-Bistriti'a montele Vulturu si Breaza in pace fora de a fi de cineva conturbati, inse in acel anu au venit locitorii sasesci din comun'a Uifalau inarmati pe acei monti si au prevaricatu in padurile granitiaresti.

Intielegundu fostii granitiari, cumca locitorii din Uifalau vreau se le ocupe montele cu poterea, au esitu si ei in faci'a locului si folosinduse de jus-repulsionis au respinsu pe locitorii sasesci, au renovatu moibilele stricate de locitorii sasesci — si s'a sustinutu in posesiunea montelui.

Magistratulu Bistrítiei, dupa ce au auditu ce s'a intemplatu pe acelu monte, si ca granitiarii nu se lasa, ca nescooi a fi tunsi si mulsi, au facutu larma mare in tota tiéra, dara neadeverurile scrise de acelu magistratuu s'a primitu de bani buni de inaltele autoritatii militaresci, si asia esindu o comisiune micata, adica din partea fostului regimentu de granitia, catu si din partea magistratului Bistrítiei in faci'a locului a recunoscutu acelu magistrat, cumca montele Vulturu si Breaza este proprietatea granitiariloru.

Din anulu 1838 pana in anulu 1851 adeca, in tempulu pana a sustatu institutulu de granitia militarescu, au folositu totu fostii granitiari din Borgo Bistriti'a acelu monte.

In anulu 1851 dupa redicarea institutului granitiariu in Ardealu eara au venit locitorii sasesci cu pusci si inarmati asupra B.-Bistrítieniloru, inse atunci au fostu fratii nostri sasi de totu circumspecti, ca pana candu au esitu toti locitorii armati cu pusci si furci de feru asupra Bistrítieniloru spre a occupa montele Vulturu si Breaza, au tramsu totu una data pe alta cale la fostulu subcomisariu din B. Prund o deputatie de 2 batrani cu plangere, ca Bistrítienii au esitu asupra loru si vreu sei bata, si asia tramitendu dn. subcomisariu 12 gendarmi calari au impede-catu pe B.-Bistrítieni in apararea bunului loru, amenitiandule cu ecsecutiune militara si cu 40 de betie.

Asupra acestei dispusetiuni nedrepte s'a plansu fostii granitiari din B.-Bistrítia in immediate serenitatii Sale principelui si gubernatorului Carolu de Schwarzenberg, carele au mandat comandei districtuale a districtului Reteagu aesi in faci'a locului si a trage o linia provisoria imperativa preste acelu monte, spre a impedeaca escesele.

In anulu 1852 au si esitu comandantulu districtului Reteagu colonelulu Anthoine in faci'a locului, si a trasu o linia provisoria bona fide, pe unde ia fostu placutu, facundu Bistrítianiloru cunoscutu, ca au voia libera asi cerca dreptulu loru pe calea legei civile. Din anulu acesta pana in anulu 1863 eara a fostu pace, — inse in acestu anu eara au esitu sasii armati ca se ocupe totu montele si dincóce de lini'a provisoria, si dupa ce au esitu B.-Bistrítienii sesi apere pamantul loru mostenitul dela parintii — mosii si stramosii loru, au telegrafat magistratulu Bistrítiei, Telegramu dupa Telegramu la presidiulu gubernului transilvanu, si asia in acel anu s'a inoitu eara lini'a provisoria din 1852 facundu comisiunea locitoriloru din B.-Bistrítia totuodata cunoscutu, ca 'si potu cerca dreptulu loru pe calea legii civile.

Din cele indicate pote veru cine pricepe, cumca dupa dreptulu naturei si alu legilor austriace a judeca in asta cértă este competenta sedri'a generala a districtului Naseudu, inse neciodata judecatorii'a districtului Bistrítii. Totusi fostii granitiari, cari că nesce soldati, sunt invatiati a jubi si cinsti dreptatea intielegundu, ca magistratulu Bistrítiei 'si arogédia dreptulu de foru competente si cumca noi locitorii din B.-Bistrítia inca avemu dreptu a privi numai judecatorii'a districtului Naseudu de foru competentu, ne mai vrendu a mai molesta pe inaltele locuri cu suplici in privint'a competitintei forului judecatcrescu alu district. Naseudu in asta causa contraversa, s'a rogatu la inalt'a supra judecatoria casativa, că se bine voliesca a delega o judecata nepartinitória spre a decide in cert'a asta contraversiunata. Inalt'a curte casativa luandu in drépta consideratiune, cumca judecata debue se fia in trebi de acéste independenta si ne interesata, pe bas'a dreptelor legi austriace, care sunt unu bunu comunu alu toturor supusiloru austriaci, au delegatu in caus'a acésta că foru nepartinitoriu pe judecatorii'a din Teac'a. Asupra acestei inalte otariri a recursu acum magistratulu Bistrítiei la treptele inaltului tronu, inse noi suntemu incredintati, cumca pre inaltulu tronu nu va da unei cereri asia de nedrepte ascultare, si acésta nu va face cu atatu mai tare, cu catu nedreptatile si asupririle, care le au facutu magistratulu Bistrítiei fostiloru granitiari in seculu a 17-a si alu 18-a au fostu asia de mari, in catusi chiaru prefectur'a de arme a Transilvaniei a facutu reg. guvernul transilvanu de atunci cunoscutu, cumca pe aratarile cele false ale magistratului Bistrítiei nu va da neci unu ostasiu de asistentia ori esecutiune.

Borgo-Bistrítia in 13 Iulie 1864.

Simeone Popp, jude com. Theodoru Monda notariu. Gregor Gyorza, Lazar Pavel, Nicolai Bonoci toti membrii comunali.

— (No ua organizare a Transilvaniei). Proiectulu de lege despre impartirea tieriei de nou proiectata de guberniu, impreuna cu doua cluse sunatore despre statulu personale alu administratiunei politice si a dreptatei, tote aceste acte afundu tatare in starea de facia a Transilvaniei le amu cetitu aici cu mare luare a minte nu numai, dar' amu asultatu si parerile diferite in caus'a aceasta, amu consideratu dupa pucinele nostre poteri tote impregiurarile topografice, etnografice, nationale, de economia statului, ale administratiunei politice si ale dreptatei; ba chiaru interesele economiei natiunale, si amu aflatu, cumca acésta impartire, de si numai proiectata, in asemenare cu cele de curundu trecute, ba chiaru cu casta de acumu, este cu multu mai buna de catu tote cele alte, dicu ca e buna numai relative, ca neci unu lucru omenescu nu pote fi absolutu bunu.

In minutele acestei asi voi, că de se va poté, se ajutu si eu la deslegarea acestei probleme, de si nu amu onórea a sedé pre scaunele dietale, si dicu, ca acésta impartire a Transilvaniei asia cum a fostu in ante de 1848 si dupa cum se introduso inca in primaver'a anului 1861 este una din cele mai rele. A-ci me rogu sa fiu bine intielesu, eu nu voi escu se osindescu trecutulu. Atunci candu s'a facutu aceasta impartire au sustatu impregiurarile cu totulu diferite de cele, in care traimus noi; atunci candu tier'a era amenintata din mai multe parti, si candu nu era armata statotore, cum este acum, dar' fiacare nobilu era detorius a sari la apararea patriei, pentruca nobilii din unu comitat mai lesne se se pote aduna sub stindartulu comitelui loru, carele era totuodata diregatoriulu comitatului politie, a fostu lipsa neaparata, că unu comitat se se lungescu din unu ungiu alu tieriei pana in celalaltu,

in tocmă pre cum le vedem astădi figurandu; daru dupace așe de impregiurari astădi s'au schimbătu cu totulu, urmăse de sene, ca acea impartire nu mai corespunde cerintelor de astădi neci intru 'n respectu. Prin aceasta impartire de acumă administratiunea politica, carea după natura unei administratiuni bune, ar' trebui se fia repede si energioasă, scopulu nu se pote adiunge, pentru-ca pana candu adiunge una ordinatiune din centrul unui comitat pana la cele mai departate locuri, — mai alesu ca judecii procesuali nu locuescă in locuri provediute cu cursuri postale, si admanuarea scriisorilor oficiose adese ori se intardie fără tocmă din acăsta cauza, fiindu ertat fia carui asi alese locul oficiului după placul lui — adese ori se inschimba impregiurile, si inca a-deseori trecu septemani, pana candu se capeta, ne mai pomenindu acea impregiurare, ca cei mai multi din judecii procesuali escurgandu in procesu pentru trebile oficiose si acuse ne avendu personalu ajutatoriu, nu sunt in stare a primi scriorile oficiose la tempulu seu. Dar' cea mai mare cauza si mai batătore la ochi este, ca municipiale de acumă sunt fără ne asemenea, pentru care spesele statului in totu respectulu au trebuitu se ur-ce in locu se scada, lucru, care interesa pre guberniu in tocmă că si pre locuitorii tierei, pentru-ca, déca se facu atate spese, si guberniul si tiér'a este in dreptulu seu a pretinde, că tota administrarea se fia buna, repede, si energioasă; cea ce in imprejurările de facia este absolutu cu nepotientia, mai alesu, ca unele municipii stau mai multu din enclave, său parti dismembrate dela centrul administratiunei municipiului.

Déca ar' fi ceva de indreptat in proiectulu guberniului, acea ar' fi numai de natura secundaria, adeca ar' fi că unele comune se se smulga de a-ci, si se se intrupeze colo; pentru-ca ori cum vei face impartirea, amestecarea națiunale nu o poti incungiura, de ore-ce locuimus si traimus amestecati unii cu altii.

A se mai inmulti municipiile ar' fi totu atata catu a inmulti spesele statului pentru folosu pucinu, său pentru interese private; a scari din municipii ar' fi a sminti interesele poporului, pentru-ca prin acăsta o mare parte ar' veni prea de parte din centrul comitatului si se are repeti smint'a de caea amu voii cu totii se scapam.

Deci guberniul are interes evidente pentru organizarea aceasta, si au interes vitale poporele, care ai' dori că centrul municipiului se fia de fiacă catu se pote mai aproape, si dorim, că organizarea acăsta cernuta si bine desbatuta si egalizata in diet'a tierei catu mai curundu se se infintieze.

Ce se mai dicu despre platile oficiilor? Ele sunt destul de bine proiectate, si se si cuvine, că cei, carii isi sacrificia vieti pentru serviciul publicu, se fia platiti bine, pentru-că guberniul cu totu dreptulu se pote pofti dela ei servitie corespondiente.

Inse cea mai mare facere de bine o vedu eu in acea disputa, ca oficii se voru denumi de guberniu si nu se voru lasa ursitei pentru că in afacerile loru se se clatine că trestia de ventu. Dreptulu alegerilor in sene socotitu e unu dreptu pretiuitu, nu o potu nega, dar', după cum fă practisatu in Transilvania si chiar' după natur'a lui este impreunat cu multe scaderi si nefericiri, cea ce se dovedecca prin atatea ticalosii intemperate mai pe totu loculu, unde se folosesce acestu dreptu. Din consideratiune deci pentru binele publicu aflamu, cu guberniul a facutu bine, candu a delaturatul alegerile, care se facu tumultuarie si a pusu in loculu loru denumirea.

Si alegerile si denumirile isi au ale loru scaderi, mai alesu déca nu se considera meritele fora se dă locu favorului nepotismului etc., dar' parti umbrăse au in totu casulu, după a mea parere, alegerile, or' cum s'ar' si controla. — X.Y.Z

Cronica esterna.

„France“ diurnalul ofic. din Parisu, scrie, ca visit'a reg. Belgiei in Vichi, unde se afla si Napoleon la bai, are de scopu a midiuloci o cordialitate mai strinsa intre Francia si Anglia. Latour d'Auvergne, internunciu Francei la London, inca se astăpta in Parisu. — Sultanulu tramite o comisiune militara la Chalons in tabar'a francesa. — 800 germani dela Rinu sosira in voiajul la Parisu.

Comerciul diplomatic al Rusiei cu România s'a intre-

ruptu de totu, fiindu-ca după rechiamarea lui Kisselef acum se rechiamă din România si cancelariul br. Maierdorf. Garibaldi vine érasi la Caprera. —

ROMANIA. La propunerea dn. ministru de cultu si instructiune D. Bolintineanu, care face epoca in misiunea de a inalta institutiunea, Altet'ia S'a Domnului Alecsandru Ioanu I a decretat asia:

Art. I. Facultatile din Bucuresci unite impreuna voru purta numele de: Universitatea din Bucuresci.

Art. II. Profesorii facultatilor se voru aduna impreuna si voru alege pe rectorulu universitatii.

Art. III. Profesorii fia carei facultati in parte voru alege pe decanulu facultatii respective.

Oficiul e cu Nr. 765, Iulie 4.

(Modificarii indeplinitore statutului.) In preambululu statutului. Principatele-Unite potu in viitor a modifica si a schimba legile care priivesc administratiunea loru din lainstru, cu concursulu legalu alu tuturor puterilor stabilite, si fara neci o interventiune; se intielege inse ca acăsta facultate nu se pote intinde la legaturele care unesc Principalele cu imperiul Otomanu, neci la tratatele intre inalta Pórtă si celealte puteri, care sunt si remanu obligatorii pentru aceste Principate.

La art. III. Neci o lege nu pote fi supusa sanctiunei Domnului inainte de a fi discutata si votata de Domnul, de adunare electiva si de senatu. (Adunare ponderatrice).

Domnul acordă sau refusa sanctiunea să.

Ori-ce lege cere invocarea a tutrelelor puteri.

In casulu candu guvernulu ar' fi nevoit u a lua mesuri de urgentia, care ceru concursulu adunarii elective si alu senatului, in timpulu candu aceste adunari nu sunt deschise, ministerulu va fi datoru a le supune la cea d'antaiu convocatiune motivele si resultatulu acestor mesuri.

La art. VII. Din 64 membri ai adunarii ponderatrice, 32 voru fi alesi si numiti de Domnul dintre persoanele, care au servit cel mai inalt functiuni in tiéra, sau care potu justifica unu venit u anualu de optu sute galbeni. Catu pentru cei lanti 32 membri, ei voru fi alesi dintre membrii consiliilor generale ale judetelor si numiti de Domnul pe o lista de presentatiune de trei candidati pentru fiacare districtu.

La art. VIII. Acestei 64 de membri ai senatului alesi in conformitate cu dispositiunele articolului de mai susu, se reinoescu din trei in trei ani cate o diumatate.

La art. XI. Mitropolitul primat este de dreptu presedintele senatului. Unul din vicepresedinti ai adunarii ponderatrice, luat din acestu corpu, este numit de Domnul; celalaltu vice-presedinte si biuroulu suntu alesi de senatu.

La art. XII. La finitulu fia-cariea sesiuni, senatul si adunarea electiva voru numi fia-care unu comitetu ai caruia membri voru fi alesi din sinulu loru. Ambele comitete se voru intr-unu in comisiune mică, spre a face unu reportu Domnului asupra lucrarilor ultimei sesiuni si ai supune cestiunile de imbunatatire ce ar' crede trebuitore in deosebitele ramuri ale administratiunei. Aceste propunerii voru putea fi recomandate de Domnul consiliului de statu, spre a fi preificate in proiecte de lege.

La art. XV. Petitiunile date senatului, voru fi tramise unei comisiuni ad-hoc, care le va esamina si va face unu reportu, spre a fi comunicat guvernului.

Brasovu 22/6. Alaltz eri representarea dramei „Gabrin'a“ său Camer'a legănului se dede cu atatu succesi, incat chiar si strainii 'si dedera cea mai favoritoria judecata despre de stoinici'a trupei acesteia, care merita a fi cercetata in producțiile sale cu tota caldura. Traducerea de d. Poenaru nu prea gustă din fantan'a purismului limbei in unele expresiuni, cu tota acestea, totulu a reesit u incoronat cu cele mai vii aplause si bravarii. In Nr. tr. la baba harca cetește d. Albesc'a in locu de d. Dimitrăsc'a.

Domnișorele romane de aici dedică d. Directrice Fani Tar din si chorului teatralu nationalu in semnu de onore una poesia tiparita, frumosu adjusatata si, care exprima bucuria pentru presentia artistilor si devotamentulu, cu care 'si tindu man'a de a contribui la inaltarea stimei nationale.

Cursurile la bursa in 21. Iuliu 1864 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 49 ⁵ / ₁₀ cr. v.
Augsburg	—	—	113 , 65 "